dosarul nr. 1-122/2026
nr. electronic 1-26096638-48-1-30072026
nr. urmărire penală 2026330172

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

17 noiembrie 2026 mun. Strășeni

Judecătoria Strășeni, sediul central
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mihaela Grosu
Grefierul Nicoleta Sandu
Cu participarea:
Procurorului Larisa David
Apărătorului Andrei Rodideal

examinând în şedinţă de judecată publică, în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui:

> ***Samoila Anatolie****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în raionul *****, s. *****, str. *****nr.*****, cetățean al Republicii Moldova, moldovean, căsătorit, trei copii la întreținere, neangajat în cîmpul muncii, anterior nejudecat,*

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal al RM,
Termenul de examinare a cauzei penale 30 iulie 2026 – 17 noiembrie 2026.
Procedura de citare legală executată.
În baza materialelor din dosar și a probelor recunoscute de inculpat, care au fost administrate la faza de urmărire penală, instanța de judecată,-

A C O N S T A T A T:

Inculpatul ***Samoila Anatolie***, la *****, aproximativ la ora 21:27 min, ignorând cerințele prevederilor art. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 357 din 13.05.2009, potrivit căruia „ Conducătorului de vehicul îi este interzis: a) sa conducă vehiculul în stare de ebrietate sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat, sau într-o stare avansată de oboseala de natura să-i afecteze capacitatea de conducere”, intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și admițând în mod conștient survenirea acestora, fiind în stare de ebrietate, fără a deține permis de conducere, în timp ce conducea *****-ul de model *****, fără numere de înmatriculare, pe țin drum public str. **********din sat. *****, r-ul *****, nu a manifestat dexteritate în conducere, a pierdut controlul ghidonului, tamponându-se de în bordura, inversându-se pe mijlocul carosabilului, ulterior în urma documentării accidentului rutier de către colaboratorii de politic, cet. Samoila Anatolie a fost supus testării alcoolscopice.

Potrivit rezultatului alcooltestului „Drager” 6820, s-a stabilit ca la *****, ora 22:33, în

aerul expirat Samoila Anatolie avea concentrația vaporilor de alcool de 1,49 mg./l.

Inculpatul ***Samoila Anatolie***, în cadrul şedinţei de judecată nu s-a prezentat, fiind anunțat în căutare (dosar de căutare *****din *****/f.d. 86/). În acest sens instanța de judecată ține să precizeze următoarele.

La caz, instanța a întreprins toate măsurile necesare de asigurare a prezentei inculpatului în ședințele de judecată, însă în pofida acestui fapt, nu a fost posibil de realizat scopul propus, motiv pentru care instanța consideră că au fost respectate prevederile art. 321 Cod de procedură penală, circumstanțe ce au dus la dispunerea examinării cauzei în lipsa inculpatului.

În susținerea acestei concluzii, se prezintă a fi esențial de invocat doctrina penală şi jurisprudența CtEDO în acest sens: Principiul contradictorialității privește mai multe aspecte, printre care şi prezența personală a inculpatului la judecată. În procesele penale, prezența celui trimis în judecată la dezbaterea cauzei este un element esențial al asigurării principiului contradictorialității, şi al unui proces echitabil, în general. Or, Curtea Europeană a decis în mod constant în jurisprudența sa, posibilitatea pe care trebuie s-o aibă „acuzatul" de a lua parte la ședința de judecată decurge din obiectul şi scopul ansamblului dispozițiilor art. 6 din Convenție, deoarece lit. c), d) și e) ale par. 3 ale aceluiași text recunosc „oricărui acuzat" dreptul „de a se apăra el însuși", „de a interoga sau de a face să fie interogați martorii", „de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată în ședința de judecată" toate acestea fiind de neconceput fără prezenta sa. De aceea, legislatorul este obligat să ia măsuri de „descurajare" a absențelor nejustificate.

O situație specială din punct de vedere al respectării principiului contradictorialității este aceea a absenței acuzatului de la proces sau, altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat care se sustrage de la judecată, prin raportare la exigențele art. 6 din Convenție. Spre exemplu, pe cazul Mihaes v. Franţa (25.05.1998), cu privire la inadmisibilitatea unui recurs în casație pentru motive legate de sustragerea voluntară a reclamantei de la judecată într-o cauză penală, fosta Comisie a considerat că aceasta nu constituie nici o limitare disproporționată a dreptului la un tribunal şi nici a dreptului la un proces echitabil, deoarece, în speță, reclamanta a refuzat să fie prezentă, în persoană, în fața instanțelor de fond, ceea ce semnifică renunțarea la însuși dreptul de a participa la ședințele de judecată ale jurisdicțiilor care au pronunțat hotărârea. În aceste condiții, Comisia a considerat că reclamanta, prin propria sa voință şi în mod neechivoc, a renunțat la dreptul de a fi ascultată de tribunal şi la dreptul de a se apăra în proces.

Posibilitatea soluționării cauzei în lipsa inculpatului este recunoscută şi prin Rezoluția nr. 75 (11) a Consiliului Europei privind criteriile ce trebuie respectate în cazul în care o persoană este judecată în lipsă. Astfel, în criteriul nr. 9 se statuează că persoana condamnată în lipsă ar trebui să aibă dreptul de a judeca din nou dacă dovedește faptul că absența sa de la judecata inițială este datorită unor cauze independente de voința sa și că nu a avut posibilitatea de a înștiința instanța. În aceste circumstanțe se reține că nici reglementările internaționale şi nici cele interne nu impun admiterea unei cereri de rejudecare în cazul unei persoane condamnate în lipsă, impunându-se verificarea faptului dacă aceasta s-a sustras sau nu de la

judecată. A interpreta altfel dispozițiile legale ar însemna a recompensa sustragerea de la soluționarea cauzei şi a da posibilitatea condamnatului să se prevaleze de propria sa culpa, legitimând astfel un abuz de drept procesual.

De asemenea, se atenționează asupra faptului că, de la regula prezenței inculpatului la soluționarea cauzei se admit şi excepții, atunci când asigurarea acestei condiții ar conduce la amânarea nejustificată a procedurii, mai ales dacă inculpatul are o culpa în absența sa.

Raportând cele menționate la cazul supus examinării, se remarcă faptul că inculpatul avea cunoștință de derularea procesului penal care îl privea, or, ***Samoila Anatolie***, la faza urmării penale a fost audiat în calitate de învinuit, semnînd procesul verbal de audiere a învinuitului și i s-a adus la cunoștință terminarea urmării penale.

Rezumând cele menționate se constată că pe parcursul examinării cauzei la etapa examinării în fond s-au întreprins toate măsurile de asigurare a prezentei inculpatului în ședința de judecată. În aceste circumstanțe ***Samoila Anatolie***, s-a eschivat de la prezentarea în ședința de judecată, neprezentare care îi este imputabilă ultimului.

Ca urmare a faptului că, ***Samoila Anatolie***, nu s-a prezentat în ședința de judecată, instanța a fost în imposibilitate de a-l audia, motiv din care prin prisma prevederilor art. 368 alin. (1) pct. (2), Cod procedură penală a dispus citirea declarațiilor acestuia depuse în calitate de bănuit și învinuit la faza de urmărire penală, care a comunicat că, recunoaște vina, menționând faptul că la data de *****, aflându-se la barul din localitate unde a servit băuturi alcoolice, anume bere, în jurul orelor 21:20, a urcat la volanul *****-ului de model ***** pentru a se deplasa acasă. În drum spre casă a amețit și s-a lovit cu *****-ul într-o bordură, iar persoanele care erau acolo au apelat 112. /f.d. 42-43/.

Deşi recunoaşte vina, totuşi, vinovăţia inculpatului ***Samoila Anatolie*** în săvârşirea infracţiunii incriminate se dovedeşte pe deplin prin declaraţiile părții vătămate și a martorului, precum şi prin probele materiale din dosar, cercetate în şedinţa de judecată, şi anume:

Fiind audiat în calitate de martor Vasilca Nicolae, comunica următoarele: activează în calitate de ofițer al Serviciului Supraveghere Tehnica și Accidente Rutiere din cadrul Inspectoratului de Poliție *****. La data de *****, aproximativ la ora 21:27, în timp ce se află în exercitarea atribuțiilor de serviciu, prin intermediul Serviciului de Garda al IP ***** a primit informația înregistrată cu nr. R2:*****, comunicată de un trecător care nu s-a prezentat, precum că în *****, o persoana sa răsturnat cu un *****, este inconștientă și sângerează la nivelul capului. Imediat s-a deplasat la fața locului pentru documentarea cazului. La sosire a identificat un ***** de model „*****”, fără număr de înmatriculare, răsturnat pe partea carosabila a străzii **********din satul *****. În apropierea acestuia se află conducătorul *****-ului, identificat ca fiind cet. Samoila Anatolie, a.n. *****, domiciliat în *****, care prezenta leziuni vizibile în regiunea capului și se află în stare grava. La fața locului a fost solicitat și a intervenit echipajul de asistența medicală urgența, care i-a acordat primul ajutor medical și 1-a transportat la instituția medicala pentru investigații și tratament. În urma cercetării preliminare a locului producerii accidentului rutier și a documentarii circumstanțelor, s-a stabilit că cet. Samoila Anatolie conducea un ***** de model „*****”, fără număr de înmatriculare, pe un drum public

din s. *****, str. **********, fără a purta casca de protecție. In timpul deplasării, acesta nu a manifestat atenția si dexteritatea necesare conduce de vehiculului, a pierdut controlul asupra ghidonului, a tamponat bordura carosabilului, iar in consecința *****-ul s-a inversat pe partea carosabila. Ulterior, cet. Samoila Anatolie a fost supus testării alcoolscopice cu aparatul Drager Alcotest. rezultatul indicând o concentrație a alcoolului in aerul expirat de 1,49 mg/1. Totodată, in urma verificărilor efectuate prin bazele de date informaționale ale Inspectoratului General al Politiei, s-a stabilit ca cet. Samoila Anatolie nu deține permis de conducere pentru nici o categoric de vehicule. Toate circumstanțele constatate la fata locului au fost consemnate in procesul-verbal de cercetare la. fata locului si in celelalte acte procedurale întocmite conform prevederilor legale, iar materialele acumulate au fost transmise pentru continuarea examinării si adoptarea unei soluții in conformitate cu legislația in vigoare. Pe marginea celor declarate nu are nimic de adăugat, declarative date corespund realității. au fost consemnate corect si le susține integral. /f. d.26-27/

Conținutul procesului-verbal privind depistarea infracțiunii ori constatarea bănuielii rezonabile privitor la o infracțiune comisa din 19.06.2026. /f. d.3/

Conținutul procesului-verbal de cercetare a locului Accident Rutier, planșa foto și schița accidentului rutier anexate din *****. /f. d. 5-11/

Conținutul procesului-verbal de constatare, infirmare sau refuzului stabiliri stării de ebrietate și a naturii ei din *****. /f. d.17/

Tichet drager nr. 6820, din *****, ora 22:33 potrivit căruia în aerul expirat Samoila Anatolie avea concentrația vaporilor de alcool de 1,49 mg./l. /f.d. 18/

Conținutul procesului-verbal de examinare a obiectului din 02.07.2026, prin care a fost examinat rezultatul Drager alcotest nr. *****din *****. Tichetul supus examinării a fost recunoscut in calitate de mijloc material de proba si anexat la materialele cauzei prin ordonanța din 02.07.2026. /f.d.19-20/

Conținutul procesului-verbal de ridicare din 02.07.2026, conform căruia de la Vasilca Nicolae a fost ridicat un suport optic CD-R, pe care se conțin înregistrări video din data de *****, din momentul testării alcoolscopice a cet. Samoila Anatolie. /f.d.22/

Un CD-R, ridicat la 02.07.2026, de la Vasilca Nicolae, ce conține un fișier video efectuat la data de ***** privind testarea alcoospica a cet. Samoila Anatolie./f.d.23/

Conținutul procesului-verbal de examinare din 02.07.2026, conform căruia a fost supus examinării, conținutul suportului optic CD-R ridicat conform procesului-verbal de ridicare din 02.07.2026, pe care se conține un fișier video. Astfel, în fișierul supus examinării, este captai momentul testării alcoolscopice a învinuitului Samoila Anatolie cu aparatul „Drager”, rezultatul fiind de 1,49 mg/1. Suportul optic pe care se conține fișierele video supus examinării, a fost recunoscut în calitate de mijloc material de proba și anexat la materialele cauzei penale prin ordonanța din 02.07.2026. /f.d. 24/

În conformitate cu art. 1 alin. (3) din Codul de procedură penală, instanţele judecătoreşti în cursul procesului sânt obligate să activeze în aşa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Prin derivare de la principiul prezumției nevinovăției, prevăzut la art. 8 din Codul de procedură penală, instanța de judecată constată că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârșirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condiţiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Conform art. 6 alin. (1) Cod Penal, persoana este supusă răspunderii penale şi pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăţie.

În conformitate cu art. 51 din Codul Penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracţiunii prevăzute de legea penală.

Conform art. 52 alin. (1) din Codul Penal se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă.

În corespundere cu art. 113 alin. (2) Cod Penal, calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Conform art. 99 alin. (2) din Codul de procedură penală, probele administrate se verifică şi se apreciază de către instanţa de judecată.

Conform art. 101 alin. (1) si (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu prevederile art. 384 alin. (1) şi (4) Cod de procedură penală al RM, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) şi (2) Cod de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

Explicaţii în acest sens se conţin în pct. 4) al Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 10 din 24 februarie 2000 potrivit cărora, sentinţa de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentinţa de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Din analiza coroborată a probatoriului mai sus prezentat, administrat în cauză, se constată că a fost răsturnată prezumţia de nevinovăţie a inculpatului ***Samoila Anatolie***, iar

acţiunile acestuia au fost corect încadrate în prevederile art. 264[1] alin. (5) Cod penal – *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentraţie de vapori de alcool în aerul expirat ce depăşeşte 0,35 mg/l, acţiuni săvârşite de către o persoană care nu deţine permis de conducere*, fiind respectate prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

În cazul săvârşirii unei infracţiuni instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

Potrivit art. 61 alin.(1) şi (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanţa de judecată menţionează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ţine cont şi de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri, potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât şi cu situaţia personală a acesteia".

Reieşind din cele expuse, instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Potrivit prevederilor art. 75 alin. (1)-(3) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci când gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată. Pentru săvârşirea unei infracţiuni uşoare sau mai puţin grave, pedeapsa se aplică minorului numai dacă se apreciază că luarea măsurii cu caracter educativ nu este suficientă pentru corectarea minorului.

Astfel, instanța reține că, inculpatul ***Samoila Anatolie***, a săvârşit infracţiunea prevăzută de art. 264^1 alin. (5) Cod penal, infracţiune care, în conformitate cu art. 16 alin. (3) Cod penal, se atribuie la categoria infracţiunilor mai puțin grave.

Circumstanțe care atenuează vina inculpatului ***Samoila Anatolie***, instanța a constatat: săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave.

Circumstanțe care agravează vina învinuitului ***Samoila Anatolie***, conform art.77 din Codul Penal, nu au fost constatate.

Cu referire la personalitatea inculpatului, instanţa reţine că acesta nu se află la evidenţa medicului psihiatru sau la evidența medicului narcolog, nu deține grad de invaliditate, la domiciliu se caracterizează pozitiv, astfel, în ceea ce priveşte aplicarea pedepsei faţă de inculpat, instanţa de judecată, luând în vedere personalitatea acestuia, se va ghida de criteriile ce asigură aplicarea faţă de ***Samoila Anatolie*** a unei pedepse echitabile, legale şi individualizate.

Art. 264[1] alin. (5) Cod penal al RM, prevede că, conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante şi/sau de alte substanţe cu efecte similar, săvârşite de către o persoană care nu deţine permis de conducere sau ca este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport, se pedepsește cu amendă de la 2500 la 3000 de unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.

Astfel, ţinând cont de circumstanţele reale, gradul de pericol social concretizat în valorile sociale care au fost vătămate, punând în balanţă ansamblul acestor considerente, instanța denotă că o pedeapsă orientată în limitele legii sub formă de închisoare, este aptă să atingă scopul preventiv şi educativ al pedepsei, pedeapsă pe care instanţa o găsește proporţională, nu doar cu împrejurările şi gravitatea infracţiunii comise ci şi cu circumstanţele şi nevoile inculpatului ca şi cu cele ale societăţii, în acest sens poziţia instanţei în mod prioritar se întemeiază pe asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenței pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului, apreciind obiectiv toate circumstanţele prezentei cauze.

Astfel, având în vedere circumstanțele cauzei stabilite mai sus, conducându-se de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite de art. 61 alin. (2) Cod penal, reieșind din caracterul infracțiunii comise de inculpat, care potrivit prevederilor de art. 16 alin. (3) Cod penal este una mai puțin gravă, instanța de judecată consideră că în privința inculpatului ***Samoila Anatolie***, pentru comiterea respectivei infracțiuni urmează a-i fi individualizată pedeapsa reieșind din: limita minimă 2 500 unități convenționale şi limita maximă 3000 unități convenționale, instanța de judecată consideră că în privința inculpatului ***Samoila Anatolie***, pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (5) Cod penal al RM, este echitabilă stabilirea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 2 700 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 135 000 lei.

Instanța de judecată informează inculpatul că potrivit prevederilor art. 64 alin. (3/1) în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Conform prevederilor articolului 385 alin. (1), pct. 14) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare

Potrivit articolului 227 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal, iar potrivit alin. (2), pct. 5) al aceluiași articol, cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.

În conformitate cu art. 229 alin. (1) – (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă

asistenţă juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o, ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind vinovăţia sa infracţională, deoarece fără săvârşirea infracţiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Analizând materialele cauzei, se constată că plata cheltuielilor de judecată în mărime de 25 lei și 70 bani reprezintă cheltuielile de judecată suportate de către stat legate de constatarea faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei.

Astfel, instanța conchide că cheltuielile judiciare în mărime de 25 (douăzeci și cinci), 70 lei, pentru efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală dată urmează a fi recuperate integral din contul inculpatului ***Samoila Anatolie*** în contul statului.

Potrivit art. 157 alin.(2), 162 alin. (1) pct. 5) CPP, după rămânerea definitivă a prezentei sentințe, mijlocul material de probă – tichetul Drager nr. *****din *****, recunoscut în această calitate potrivit ordonanței din 02.07.2026 (f.d.19) și CD de culoare albă, recunoscut în această calitate potrivit ordonanței din 02.07.2026 (f.d.24), de păstrat la materialele cauzei.

Potrivit art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

În acest sens, instanţa de judecată consideră că, în vederea bunei desfăşurări a justiţiei va aplica faţă de ***Samoila Anatolie***, măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara şi urmează a fi menţinută până la rămânerea definitivă a sentinţei de condamnare.

În temeiul celor expuse supra, examinând sub toate aspectele, complet şi obiectiv circumstanţele cauzei penale, în conformitate cu prevederile art. 384, 385, 389, 392 – 395, 397 Cod de procedură penală, instanţa de judecată, -

H O T Ă R Ă Ș T E :

Samoila Anatolie se recunoaşte vinovat în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) Cod Penal al Republicii Moldova, şi se condamnă în baza acestei Legi stabilindu-i pedeapsă pecuniară sub formă de amendă în mărime de 2 700 (două mii șapte sute) unităţi convenţionale, ce constituie 135 000 (una sută treizeci și cinci mii) lei.

În temeiul art. 64 alin (3^1) Cod penal, se explică inculpatul ***Samoila Anatolie***, că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie.

Se comunică lui ***Samoila Anatolie***, că în caz de eschivare cu rea-voinţă de la achitarea amenzii stabilite, instanţa de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maximale. Suma amenzii se înlocuieşte cu închisoare, calculând-se o lună de închisoare pentru 100 unităţi convenţionale.

Potrivit art. 157 alin.(2), 162 alin. (1) pct. 5) CPP, după rămânerea definitivă a prezentei sentințe, mijlocul material de probă – tichetul Drager nr. *****din *****, recunoscut în această calitate potrivit ordonanței din 02.07.2026 (f.d.19) și CD de culoare albă, recunoscut în această calitate potrivit ordonanței din 02.07.2026 (f.d.24), de păstrat la materialele cauzei.

Se încasează de la inculpatul ***Samoila Anatolie*** în beneficiul bugetului de stat suma de 25 (douăzeci și cinci), 70 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Se aplică lui ***Samoila Anatolie*** măsura preventivă obligarea a nu părăsi ţara, până la intrarea sentinţei în vigoare.

Sentinţa cu drept de recurs în Curtea de Apel Centru prin intermediul Judecătoriei Străşeni (sediul central) în termen de 15 zile.

Preşedintele şedinţei
Judecătorul ***Mihaela Grosu***